

CAMINS

JOSEP Mª THIÓ I GERARD QUINTANA

Camins, que ara s'esvaeixen,
Camins, que hem de fer sols,
Camins, vora les estrelles,
Camins, que ara no hi son.
Vam deixar-ho tot, el cor encès pel món,
per les parets de l'amor, sobre la pell,
érem dos ocells de foc, semblant tempestes,
ara som dos fills del Sol, en aquest desert.
Mai no és massa tard per tornar a començar,
per sortir a buscar el teu tresor.
Camins, somnis i promeses.
Camins, que ja son nous.
No és senzill saber cap on has de marxar,
pren la direcció del teu cor.
Mai no és massa tard per tornar a començar,
per sortir a buscar el teu tresor.
Camins, que ara s'esvaeixen,
Camins, que has de fer sol,
Camins, vora les estrelles,
Camins, que ja son nous.